

LIPUT PARTIOPARAATISSA

Komeassa partioparaatissamme on mukana lähes 70 Suomen lippua ja noin 80 lippukuntalippua. Aktiivisimmilla lippukunnilla on yleensä mukanaan useitaakin Suomen lippuja paraatimme lippulinnassa.

Suomen lippujen suuri määrä onkin hyvin toivottavaa, sillä ne juhlistavat arvokkaasti komeaa ja ryhdikästä partioparaatiamme, joka on Suomen suurin jokavuotinen partiotapahtuma. Tuomiokirkolle on paraatimme kokoontunut jo vuodesta 1927 alkaen.

Lippukuntien liput tervehtivät ohimarssipaikalla ohimarssin vastaanottajaa. Lipunkantajien ja lippuvahdien tehtävät ovat aina kunniatehtäviä. Lipunkantajat pitäisikin valita hyvissä ajoin ja myös opastaa tähän tehtäväänsä ja lippumenoihin.

Käytettävän lipun tulee aina olla ehjä, puhdas ja sileä. Myös lipun kiinnikkeet tarkastetaan jo Kololla etukäteen. Lippu ei saa koskaan koskettaa maata. Kantolippu avataan arvokkaasti. Avatun lipun ei pidä nojata esimerkiksi seinään eikä lipunkantajan sovi nojailla lipputankoon. Kuljetusten aikana lipun tulisi olla käärittynä tangon ympärille säilytyspussissaan.

Lipunkantajan ja lippuvartijoiden tehtävät ovat aina kunniatehtäviä. Lipunkantajien tulisikin olla partiojohtajia ja osata hyvin tehtävänsä. Myös lippuvartijoiden tulee olla vähintään vaeltajia tai samoajia, sillä vahti kantaa tarvittaessa lippua (esimerkiksi kantajan sitoessa auenneita kengännauhojaan). Lippulinnassa olevalla (Suomen) lipulla ei ole lippuvahteja — paitsi hieman erillään paraatimme edessä kulkevalla paraatin kärkilipulla.

Kantolipulla on lippuvartio, johon kuuluvat lipunkantaja ja kaksi lippuvahtia. Jos toinen lippuvahti on naispuolinen, tulee hän lipunkantajan oikealle puolelle (lipunkantajasta katsottuna). Heillä kaikilla tulee olla moitteeton, keskenään samanlainen partioasu ja valkeat käsineet. Päähine on joko heillä kaikilla tai sitten ei heistä kenelläkään, mielummin on.

Lippua kannetaan keskellä ja suorassa

Paraatissa ja juhlatilaisuuksissa pitää huolehtia siitä, että lippuvartio tuntee kunnolla ohjelman ja siihen liittyvät seremoniat ja lippuotteet. Lippuvartijat marsivat lipunkantajan sivuilla (ojennetun käsivarren mitan päässä) ja puoli askelta jäljessä. Lippuvartion

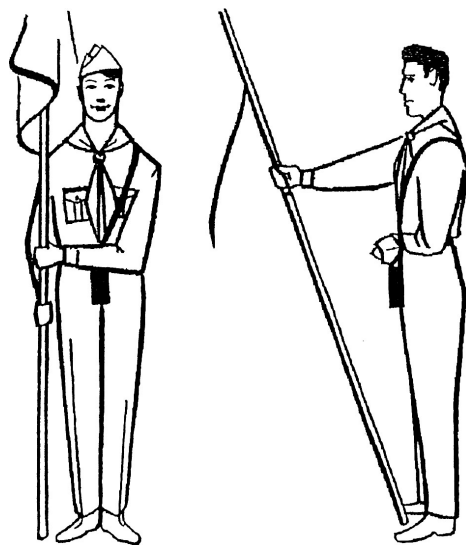
seistessä paikallaan vartijat seisovat samalla tasalla lipunkantajan kanssa. Vain ahtaissa paikoissa (usein sisätiloissa) lippuvartio kulkee peräkkäin, jolloin marssijärjestys on: lippuvartija - lipunkantaja - lippuvartija.

Kunnollinen, ehjä kantovyö helpottaa kantamista ja useimmat lippukunnat sellaista käyttävätkin. Lippuotteet vaativat kantajalta hieman voimia, etenkin ulkona ja tuulessa. Sisätiloissa lipunkantovyötä ei yleensä käytetä, sillä se hankaloittaisi lipun käsittelyä.

Tuomiokirkon edustalle saakka liput kulkevat lippukuntien kärjessä. Vasta kirkon eteen marssittaessa ohjataan liput omille paikoilleen kirkon portaille. Lippuvahdit eivät paraatissamme tule ylös portaille saakka.

Tuomiokirkon portailla lippu pidetään jalalla, tanko pystysuorassa. Siellä lippua hieman kootaan (ei kääritä), jotta se ei pyyhkäise muilta lipunkantajilta lakkia päätä.

Kenttäjuhla Tuomiokirkolla alkaa Suomen lipun nostolla. Komennolla ”Lipunnostajat” nostetaan portailla kaikki liput kantoasentoon (mutta ei kantovyöhön). Kaikki liput tervehtivät lipunnostossa nousevaa Suomen lippua saman ajan kuin partiolaisetkin ”tervehti-

Vasemmalla lippu jalalla kuten partioparaatissa Tuomiokirkon portailla ja lähtöä odotellessa. Oikealla lippu rukousasennossa (lipunkantajilla lakki päältä eli kädessä).

vät”. Loppukomennolla ”Lepo” lasketaan kaikki kantoliput taas jalalle.

Kenttähartauden rukouksen ajaksi lippu lasketaan rukousasentoon ojentamalla lipputankoa pitelevä käsi suoraksi; tangon alapää pysyy paikallaan maassa. Lakki päästä -komento koskee myös miespuolisia lipunkantajia. Lippuvahdit eivät paraatissamme tule Tuomiokirkon portaille.

Lippua tervehditään, ei sen kantajaa

Kantoasennossa lipputanko on mahdollisimman pystysuorassa, ei silti takakenossa. (Useilla lipputanko on virheellisesti kovin vinossa.) Lipputangon alapää on kantimessa (kantovyössä) tai vastaavasti lantion korkeudella. Kantaja pitää lipputangosta kiinni molemmin käsin ylemmän nyrkin ollessa olkapäiden korkeudella. Pitävät otteet kannattaa kokeilla myös tuulussa jo etukäteen.

Lippu kulkee marssiväylän keskellä ja tekee kulmissa ns terävän käännöksen. Usein silloilla ja risteyksissä on yllättäviä, voimakkaitakin tuulenpuuskia, joita lipunkantajan kannattaa varoa. Lippuvahdit eivät saa kulmissakaan ”ohittaa” lipunkantajaa.

Lipunkantaja ja lippuvahdit eivät paraatissa tervehdi ketään; he ovat vain ”liikkuva lipputeline”. Kadun laidalla olevat eivät siis tervehdi lippuvartiota vaan aina lippua.

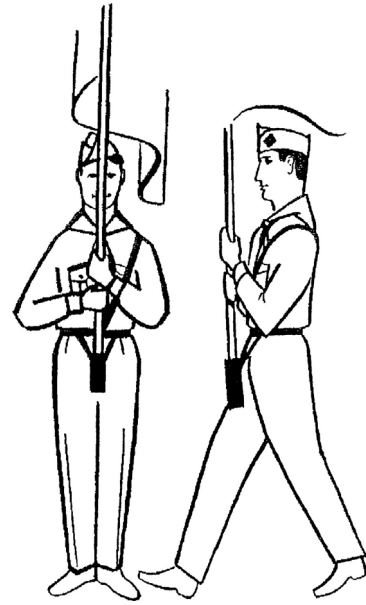
Partioparaatissamme Suomen liput eivät tervehdi missään vaiheessa ketään, eivät myöskään ohimarssipaikalla. Sen sijaan lippukuntien liput tervehtivät ohimarssipaikalla paraatin ohimarssin vastaanottajaa (piirinjohtajaa).

Lippukuntalippu tervehtii ohimarssin vastaanottajaa

Lippukuntalippujen lippuervehdys ohimarssipaikalla tapahtuu siten, että lippu ei kosketa maata. Tervehdyksessä lippu käännetään tervehdysten ajaksi kantoasennosta noin 45 asteen kulmaan eteenpäin. Lipputangon kanta pysyy koko ajan kantovyön kantimessa. Tervehdystä pitää harjoitella etukäteen.

Ohimarssissa lippukuntalipun tervehdys alkaa noin kuusi askelta ennen marssin vastaanottajaa (piirinjohtajaa) ja päättyy noin kaksi askelta vastaanottajan jälkeen. Lipun tervehdys ohimarssipaikalla kestää siten noin kymmenen askeleen verran.

Paraatissamme Suomen lippujen lippulinna puo-

Kantoasennossa lipputanko on mahdollisimman pystysuorassa, ei silti takakenossa. Lipputangon alapää on kantimessa (kantovyössä) tai vastaavasti lantion korkeudella.

lestaan kulkee ohimarssin jälkeen Linnankatu Kristiinankadulle, kääntyy vasemmalle noin 30 metrin matkan, pysähtyy ja siirtyy eri komennolla ajoradalta sivuun jalkakäytävälle Suomen Pankin seinustalle odottamaan lippukuntia.

Marssin tai tilaisuuden päätyttyä kantolippu viedään selvästi sivummalle, missä se kääritään kokoon. Jalkakäytävällä (esim. kotiinpäin) kuljettaessa pitää lipun olla kääritynä (mieluummin suojaussissa) ja tangon koottuna. Marssivan joukkonsa edessä lippu kulkee tietenkin avoimena hulmuten.

Tarvitaan riittävän vanha kyltinkantaja

Jokaisen lippukunnan marssiryhmityksen kärjessä kulkee lippukunnan nimikyltti. Myös kyltinkantajan tulisi olla riittävän vanha osatakseen tarkkaan pitää määrätyn etäisyyden ja keskilinjan sekä marssia ryhdikkäästi tasaista ja oikeaa tahtia.

Liikenneväli pitää pystyä säilyttämään mahdollisimman tarkkaan. Kyltinkantajan pitää pystyä noudattamaan marssinohjaajien (”järjestysmiesten”) reitin varrella antamia ohjeita.

Myös lipunkanto, kyltinkanto ja mahdolliset rumpalit arvostellaan osana lippukunnan ryhdikästä yleiskuvaa. Ohimarssissa rumpalit tervehtivät kuten lippukunnan muutkin partiolaiset riippuen siitä, ovatko partiojohtajia vai eivätkö. Ohimarssissa rumpukapulat ovat toisessa kädessä rummun reunalla.